

P9_TA(2023)0292

Zalecenia dotyczące reformy przepisów Parlamentu Europejskiego w zakresie przejrzystości, uczciwości, odpowiedzialności i walki z korupcją

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lipca 2023 r. w sprawie zaleceń dotyczących reformy przepisów Parlamentu Europejskiego w zakresie przejrzystości, uczciwości, odpowiedzialności i walki z korupcją (2023/2034(INI))

(C/2024/4011)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z 9 czerwca 2016 r. w sprawie otwartej, efektywnej i niezależnej administracji Unii Europejskiej ⁽¹⁾ oraz swoją rezolucję z 15 stycznia 2013 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 14 września 2017 r. w sprawie rozliczalności, przejrzystości i rzetelności w instytucjach UE ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 9 marca 2022 r. w sprawie obcych ingerencji we wszystkie procesy demokratyczne w Unii Europejskiej, w tym dezinformacji ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 15 grudnia 2022 r. w sprawie podejrzeń o korupcję ze strony Kataru oraz szerszej potrzeby przejrzystości i odpowiedzialności w instytucjach europejskich ⁽⁵⁾,
- uwzględniając środki służące wzmocnieniu uczciwości, niezależności i rozliczalności przyjęte przez Konferencję Przewodniczących 8 lutego 2023 r.,
- uwzględniając swoją decyzję z 14 lutego 2023 r. dotyczącą zmiany decyzji z 10 marca 2022 r. w sprawie powołania Komisji Specjalnej ds. Obcych Ingerencji we Wszystkie Procesy Demokratyczne w Unii Europejskiej, w tym Dezinformacji (INGE 2), oraz skorygowania jej nazwy i kompetencji ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 16 lutego 2023 r. w sprawie ustanowienia niezależnego unijnego organu ds. etyki ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 16 lutego 2023 r. w sprawie działań następczych w związku ze środkami, o które zwrócił się Parlament w celu wzmocnienia integralności instytucji europejskich ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA) ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽⁹⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego z dnia 28 września 2005 r. w sprawie przyjęcia statutu posła do Parlamentu Europejskiego (2005/684/WE, Euratom) ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając art. 54 i 207 Regulaminu,
- uwzględniając decyzję Prezydium z 14 czerwca 2023 r. w sprawie nowych przepisów dotyczących udziału przedstawicieli grup interesu w wydarzeniach organizowanych w pomieszczeniach Parlamentu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 126.

⁽²⁾ Dz.U. C 440 z 30.12.2015, s. 17.

⁽³⁾ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 120.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 347 z 9.9.2022, s. 61.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 177 z 17.5.2023, s. 109.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0030.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0055.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2023)0054.

⁽⁹⁾ Dz.U. P 45 z 14.6.1962, s. 1385.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 262 z 7.10.2005, s. 1.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Specjalnej ds. Obcych Ingerencji we Wszystkie Procesy Demokratyczne w Unii Europejskiej, w tym Dezinformacji, oraz ds. Wzmocnienia Uczciwości, Przejrzystości i Odpowiedzialności w Parlamencie Europejskim (ING2) (A9-0215/2023),
- A. mając na uwadze, że trwające dochodzenie władz belgijskich ujawniło do tej pory podejrzenia o wyjątkowo niepokojący system korupcji i prania pieniędzy oraz udział w organizacji przestępczej wobec trojga urzędujących posłów do Parlamentu Europejskiego i jednego byłego posła do PE, a także wobec jednego akredytowanego asystenta parlamentarnego (AAP); mając na uwadze, że podejrzenia te dotyczą wpływów Kataru oraz Maroka; mając na uwadze, że istnieje zarzuty, iż inne państwa, takie jak Mauretania, również mogą być w to zamieszane;
- B. mając na uwadze, że zaufanie obywateli do uczciwości i niezależności instytucji europejskich stanowi fundament europejskiego systemu politycznego, który jest szczególnie wrażliwy w okresie przedwyborczym; mając na uwadze, że jeżeli podmioty z zagranicy podważają zaufanie obywateli do instytucji UE, może to mieć wpływ na demokratyczne funkcjonowanie UE; mając na uwadze, że korupcja niesie znaczne konsekwencje finansowe i stanowi poważne zagrożenie dla demokracji, praworządności i inwestycji publicznych;
- C. mając na uwadze, że próby ingerencji są zjawiskiem szeroko rozpowszechnionym, któremu należy bardzo zdecydowanie przeciwdziałać; mając na uwadze, że instytucje UE muszą dążyć do przejrzystości, rozliczalności i uczciwości, co przyczyni się do wzmocnienia odporności unijnej demokracji;
- D. mając na uwadze, że prawo do dobrej administracji obejmuje prawo każdej osoby do bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie przez instytucje UE; mając na uwadze, że wykonując swoją pracę, instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii muszą korzystać ze wsparcia otwartej, efektywnej i niezależnej administracji europejskiej,
- E. mając na uwadze, że posłowie do Parlamentu Europejskiego muszą działać wyłącznie w interesie publicznym oraz pracować z zachowaniem rzetelności, otwartości, staranności, uczciwości i odpowiedzialności oraz z poszanowaniem reputacji Parlamentu, a także być wolni od nadmiernego wpływu grup interesu; mając na uwadze, że posłowie do Parlamentu Europejskiego muszą być niezależni i swobodnie korzystać ze swojego prawa głosu;
- F. mając na uwadze, że Parlament szybko zareagował na podejrzenia o korupcję dotyczące kilku posłów do PE i pracowników i w pełni współpracuje z władzami belgijskimi; mając na uwadze, że skala tego skandalu uwypukliła liczne luki w przepisach Parlamentu w sprawie uczciwości i przejrzystości oraz ich egzekwowaniu; mając na uwadze, że wymagana jest duża ambicja, by szybko wprowadzić istotne reformy procedur wewnętrznych i metod pracy Parlamentu, a także nacisk na instytucje unijne, aby wdrożyły o wiele bardziej rygorystyczne ramy regulacyjne;
- G. mając na uwadze, że kodeks postępowania posłów do PE w odniesieniu do interesów finansowych i konfliktów interesów jest monitorowany przez komitet doradczy ds. postępowania posłów, złożony z pięciu posłów do PE; mając na uwadze, że metody pracy i mandat komitetu doradczego okazały się być niewystarczające; mając na uwadze, że nie nałożono dotąd kary finansowej za naruszenie kodeksu postępowania posłów do PE pomimo udokumentowania co najmniej 26 naruszeń w sprawozdaniach rocznych komitetu doradczego ds. postępowania posłów; mając na uwadze, że Konferencja Przewodniczących przyjęła wytyczne dla posłów do Parlamentu Europejskiego w sprawie kontaktów z przedstawicielami państw trzecich;
- H. mając na uwadze, że podejrzenia o korupcję związane z Katarą i Marokiem wykraczają poza Parlament i dotyczą również innych instytucji UE oraz polityków krajowych i wpływowych osobistości, takich jak naukowcy, w niektórych państwach członkowskich;
- I. mając na uwadze, że kraje takie jak Katar, Maroko, Chiny, Rosja, Zjednoczone Emiraty Arabskie (ZEA), Serbia i Turcja znacznie zainwestowały w działalność lobbingsową w Brukseli; mając na uwadze, że niektóre organizacje ekstremistyczne z Kataru i Turcji zwróciły się o fundusze europejskie;
- J. mając na uwadze, że podejrzewa się, iż Zjednoczone Emiraty Arabskie dążą do wywierania wpływu na decydentów europejskich; mając na uwadze, że co najmniej raz pieniądze pochodzące ze Zjednoczonych Emiratów Arabskich pożyczono krajowej partii politycznej;
- K. mając na uwadze, że niektóre państwa obce szukają niekonwencjonalnych sposobów ingerowania w sprawy UE przez stosowanie najnowszych metod, jakie oferuje współczesny rozwój technologiczny, a także przez stosowanie przymusu gospodarczego i energetycznego oraz nielegalnego finansowania;
- L. mając na uwadze, że przejmowanie elit przez zagraniczne grupy interesu jest ułatwiane przez efekt „drzwi obrotowych” między instytucjami europejskimi a krajami autorytarnymi, co stanowi wysokie ryzyko szkodliwej ingerencji w interesy i wartości UE; mając na uwadze, że środki służące ograniczaniu przejmowania elit są niewystarczające i nie uniemożliwiają byłym posłom do PE lub byłym urzędnikom wysokiego szczebla pracy dla rządów lub podmiotów z krajów wysokiego ryzyka;

- M. mając na uwadze, że ingerencja w instytucje unijne i krajowe trwa od wielu lat, ale zakres, nasilenie i potencjalne ryzyko tej ingerencji zdecydowanie wzrosły w miesiącach poprzedzających wybuch i po wybuchu rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że według Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) rosyjska inwazja na Ukrainę na pełną skalę zdominowała obserwowane zagraniczne manipulacje informacjami i ingerencje;
- N. mając na uwadze, że kanały dyplomatyczne Rosji i Chin są regularnie wykorzystywane do rozpowszechniania i powielania zagranicznych manipulacji informacjami i ingerencji prowadzonych w różnorodnych obszarach; mając na uwadze, że Rosja systematycznie dąży do podważania międzynarodowego wsparcia dla Ukrainy i tworzenia podziałów w tym zakresie oraz do szerzenia wątpliwości co do tego, kto jest agresorem, przez rozpowszechnianie kłamstw na temat wojny napastniczej, którą prowadzi;
- O. mając na uwadze, że w rezolucji z 9 marca 2022 r. Parlament wskazał Rosję i Chiny jako główne źródła obcych ingerencji w Europie; mając na uwadze, że Rosja dąży do nawiązania kontaktu z partiami politycznymi, osobistościami i ruchami w celu wykorzystania ich jako podmiotów w instytucjach UE i w dyskursie krajowym, co pomoże jej usankcjonować swoje stanowiska i rządy per procura, lobbować na rzecz złagodzenia sankcji i konsekwencji izolacji Rosji na arenie międzynarodowej oraz podkopywać ideę prawdy i obiektywnej rzeczywistości; mając na uwadze, że po przyjęciu rezolucji, w której uznano Rosję za państwo sponsorujące terroryzm, grupy wspierane przez Kreml rozpoczęły cyberatak na stronę internetową Parlamentu ⁽¹⁾;
- P. mając na uwadze, że kilka partii politycznych reprezentowanych w Parlamencie zwróciło się o wsparcie finansowe ze strony podmiotów spoza Europy, w tym od Rosji; mając na uwadze, że według amerykańskich danych wywiadowczych Rosja potajemnie przekierowała setki milionów euro do zagranicznych partii politycznych i kandydatów w kilkudziesięciu krajach od 2014 r. w dążeniu do kształtowania wydarzeń politycznych poza swoimi granicami; mając na uwadze, że siły związane z Kremlem wykorzystywały także przedsiębiorstwa fasadowe, ośrodki analityczne i inne środki do wpływania na wydarzenia polityczne; mając na uwadze, że rosyjskie finansowanie polityczne było czasami nadzorowane przez rosyjskich urzędników rządowych i ustawodawców oraz było wykonywane przez organy rządowe; mając na uwadze, że Rosja wykorzystywała kryptowaluty, gotówkę i prezenty do wpływania na wydarzenia polityczne w innych krajach;
- Q. mając na uwadze, że prawicowe partie z Austrii, Francji i Włoch podpisały umowy o współpracy z partią Jedna Rosja prezydenta Putina i stawiają czoła zarzutom mediów dotyczącym gotowości przyjęcia finansowania politycznego od Rosji; mając na uwadze, że inne europejskie skrajnie prawicowe partie w krajach takich jak Niemcy, Węgry i Zjednoczone Królestwo również mają rzekomo bliskie kontakty z Kremlem oraz pełniły funkcję fikcyjnych „obserwatorów wyborów” podczas kontrolowanych przez Kreml wyborów, na przykład w okupowanych przez Rosjan obwodach donieckim i ługańskim we wschodniej Ukrainie, aby monitorować i sankcjonować wybory sponsorowane przez Rosję;
- R. mając na uwadze, że ustalenia dotyczące bliskiego i regularnego kontaktu między rosyjskimi urzędnikami a przedstawicielami grupy secesjonistów katalońskich w Hiszpanii, a także między rosyjskimi urzędnikami a największym prywatnym darczyńcą w ramach kampanii na rzecz brexitu (Vote Leave) wymagają dogłębnego dochodzenia; mając na uwadze, że takie działania stanowią część szerszej strategii Rosji polegającej na wykorzystywaniu każdej okazji do manipulowania dyskursem w celu szerzenia destabilizacji;
- S. mając na uwadze, że wiadomo, iż niektórzy pracownicy Parlamentu wciąż mają powiązania z władzami rosyjskimi; mając na uwadze, że taka sytuacja stwarza rażące ryzyko szkodliwych ingerencji zagranicznych; mając na uwadze, że córka członka najbliższego otoczenia Putina pracowała w Parlamencie jako stażystka posła do PE;
- T. mając na uwadze, że Azerbejdżan prowadził zakrojone na szeroką skalę operacje mające na celu wywieranie wpływu, obejmujące poważne podejrzenia korupcji, wobec członków Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy; mając na uwadze, że Azerbejdżan zdołał uniknąć śledztw dotyczących wyborów i wybielić swoją historię w zakresie przestrzegania praw człowieka;
- U. mając na uwadze, że Organizacja Bojowników Ludowych Iranu, którą Human Rights Watch oskarża o zastraszanie, torturowanie, a czasami o mordowanie członków irańskiej diaspory, stosuje agresywne i niejasne praktyki (w tym ukrywanie prawdziwej przynależności), aby spotykać się z posłami do PE; mając na uwadze, że organizacja ta podaje nazwiska posłów do PE jako współsygnatariuszy pism, których nie podpisali, lub wskazuje ich jako współgospodarzy konferencji, których nigdy nie popierali; mając na uwadze, że organizacja ta zarejestrowała się przy użyciu ponad 45 różnych pseudonimów, takich jak „MEK”, „NCRI”, „ISJ” czy „APA”, w celu wprowadzenia w błąd posłów do PE i rejestru służącego przejrzystości;

⁽¹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z 23 listopada 2022 r. w sprawie uznania Federacji Rosyjskiej za państwo sponsorujące terroryzm (Dz.U. C 167 z 11.5.2023, s. 18).

- V. mając na uwadze, że umożliwianie przedstawicielom grup interesu wymiany poglądów w drodze dyskusji z decydentami w Parlamencie jest istotnym elementem demokracji europejskiej; mając jednak na uwadze, że niedopuszczalne są niewłaściwe środki wywierania wpływu, przekupstwo i inne przestępstwa; mając na uwadze, że niektóre organizacje skupiające się na ogólnych kwestiach politycznych i prowadzące lobbing w Parlamencie otrzymują finansowanie spoza UE, w tym od skrajnie prawicowych grup z siedzibą w Rosji i USA, i zamierzają wpływać na europejski styl życia i procesy demokratyczne; mając na uwadze, że korupcja przedstawicieli publicznych podważa zasady demokratyczne i powinna spotykać się z zerową tolerancją;
- W. mając na uwadze, że wszystkie instytucje UE utrzymujące stosunki z państwami spoza UE i prowadzące politykę zagraniczną UE muszą przeznaczyć dalsze zasoby i wzmocnić swoje wysiłki w zakresie zwalczania ingerencji zewnętrznych w procesy demokratyczne w krajach partnerskich UE, w tym przez wzmocnienie komunikacji strategicznej;
- X. mając na uwadze, że należy zacieśnić współpracę instytucji europejskich z państwami członkowskimi, w których instytucje mają siedzibę, w celu zwalczania ingerencji, w tym korupcji; mając na uwadze, że te państwa członkowskie muszą przyjąć odpowiednie przepisy w celu przeciwdziałania tym zjawiskom; mając na uwadze, że w tym kontekście zasadnicze znaczenie ma współpraca między służbami wywiadu, policją i organami sądowymi oraz że należy ją wzmacniać;
- Y. mając na uwadze, że w instytucjach unijnych istnieją już standardy etyczne, ale są one bardzo fragmentaryczne i opierają się wyłącznie na podejściu samoregulacyjnym; mając na uwadze, że utworzenie niezależnego organu ds. etyki mogłoby przyczynić się do zwiększenia zaufania do instytucji UE i ich legitymacji demokratycznej; mając na uwadze, że wewnętrzne mechanizmy monitorowania i ostrzegania instytucji UE nie pozwoliły na wykrycie korupcji i obcych ingerencji;
- Z. mając na uwadze, że unijny rejestr służący przejrzystości wzmocniono w następstwie porozumienia międzyinstytucjonalnego z 20 maja 2021 r. ⁽¹²⁾, w którym ustanowiono wysokie standardy przejrzystej i etycznej reprezentacji interesów w UE; mając na uwadze, że rejestr – choć nadal nie obowiązuje formalnie – wciąż umożliwia odbywanie wielu posiedzeń o nieprzejrzystym charakterze oraz że stwierdzono, iż nadal zawiera wiele niedokładnych wpisów; mając na uwadze, że rejestr służy zwiększeniu przejrzystości obcych wpływów, lecz nie może powstrzymać obcych ingerencji; mając na uwadze, że nie wszystkie działania zewnętrzne za wynagrodzeniem prowadzą do konfliktów interesów; mając na uwadze, że środki wprowadzone niedawno w porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie rejestru służącego przejrzystości wymagają większej ambicji ze strony Parlamentu w celu zapewnienia właściwego wdrażania, egzekwowania i nadzorowania wszystkich standardów przejrzystości; mając na uwadze, że zakres rejestru nie obejmuje byłych posłów do PE ani przedstawicieli państw spoza UE; mając na uwadze, że rejestr nie będzie podlegał przeglądowi najpóźniej do lipca 2025 r.;
- AA. mając na uwadze, że obowiązkowe ujawnianie konfliktów interesów może być ewentualnym narzędziem wzmacniania uczciwości Parlamentu;
- AB. mając na uwadze, że zwłaszcza represyjne rządy na całym świecie coraz częściej wykorzystują technologię ukierunkowanego nadzoru do śledzenia przeciwników politycznych lub monitorowania krytyków reżimu; mając na uwadze, że grupy szczególnie narażone, takie jak obrońcy praw człowieka, działacze społeczeństwa obywatelskiego, dziennikarze i przeciwnicy polityczni, należą do głównych celów, także w UE; mając na uwadze, że należy wzmocnić zestaw narzędzi UE i lepiej dostosować go do wyzwań, jakie globalne oprogramowanie szpiegujące i narzędzia nadzoru stawiają przed instytucjami UE i poszczególnymi osobami;
- AC. mając na uwadze, że dzięki pracom Komisji Specjalnej ds. Obcych Ingerencji we Wszystkie Procesy Demokratyczne w Unii Europejskiej, w tym Dezinformacji (INGE1) i następującej po niej Komisji Specjalnej ds. Obcych Ingerencji we Wszystkie Procesy Demokratyczne w Unii Europejskiej, w tym Dezinformacji, oraz ds. Wzmocnienia Uczciwości, Przejrzystości i Odpowiedzialności w Parlamencie Europejskim (INGE2) ujawniono istnienie podmiotów, które próbują ingerować w sprawy europejskie, oraz stosowane przez nie strategie; mając na uwadze, że obydwie komisje specjalne przedłożyły znaczące i wszechstronne propozycje dotyczące sposobu, w jaki należy postępować ze szkodliwymi ingerencjami; mając na uwadze, że potrzebna jest większa jasność w odniesieniu do obcych ingerencji, bez względu na to, czy prowadzą je zagraniczni urzędnicy, czy przedstawiciele grup interesu na szczeblu UE;
- AD. mając na uwadze, że zaostrzenie wymogów przejrzystości w odniesieniu do przedstawicieli grup interesu i podmiotów takich jak agencje lobbingowe i konsultingowe, fundacje, organizacje pozarządowe czy ośrodki analityczne, mogłoby służyć wykrywaniu obcych ingerencji; mając na uwadze, że wymogi te nie powinny stygmatyzować legalnego finansowania z zagranicy;

⁽¹²⁾ Porozumienie międzyinstytucjonalne z 20 maja 2021 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości (Dz.U. L 207 z 11.6.2021, s. 1).

- AE. mając na uwadze, że przedstawiciele grup interesu, tacy jak agencje lobbingowe i konsultingowe, fundacje, organizacje pozarządowe i ośrodki analityczne, muszą podlegać kontroli, przestrzegać zasad należytej staranności i przejrzystości, ze szczególnym uwzględnieniem finansowania, w poszanowaniu kryteriów proporcjonalności i przy unikaniu uciążliwych procedur, zwłaszcza względem małych jednostek i małych i nienastawionych na zysk organizacji pozarządowych;
- AF. mając na uwadze, że rezolucje dotyczące państw spoza UE – w tym rezolucje w trybie pilnym na podstawie art. 132 oraz sprawozdania dotyczące poszczególnych krajów lub regionów z inicjatywy własnej – należy przyjmować zgodnie z wytycznymi i zakresem kompetencji Parlamentu, że nikt nie powinien nigdy ich nadużywać oraz że nie powinny być nigdy używane do celów innych niż pilna potrzeba ochrony podstawowych praw i wolności osób, które stoją w obliczu bezpośredniego zagrożenia w państwach spoza UE; mając na uwadze, że rezolucje w trybie pilnym muszą pozostać zasadniczym narzędziem polityki praw człowieka Parlamentu;
- AG. mając na uwadze, że wrażliwe głosowania w sprawie umów o handlu i współpracy muszą podlegać szczególnej kontroli, gdyż mogą przyciągać specjalną uwagę stron w procesie negocjacji;

Wprowadzenie

1. zdecydowanie potępia domniemane próby wywierania przez Katar i Maroko wpływu na posłów do PE, byłych posłów do PE i pracowników Parlamentu za pomocą korupcji, co stanowi poważną obciążenie ingerencję w procesy demokratyczne UE; po raz kolejny wyraża głębokie oburzenie domniemanymi aktami korupcji, prania pieniędzy i udziału w organizacji przestępczej ze strony trojga posłów do PE, jednego byłego posła do PE i jednego akredytowanego asystenta parlamentarnego w zamian za wpływ na decyzje Parlamentu oraz potępia te akty; deklaruje, iż stosuje zasadę zerowej tolerancji dla korupcji pod jakąkolwiek postacią; podkreśla, że podejrzane zachowania i zamiary przestępcze posłów do PE i AAP, w sprawie których toczy się dochodzenie, nie są reprezentatywne dla Parlamentu jako całości, gdyż zdecydowana większość posłów do PE przestrzega obowiązujących przepisów i środków wprowadzonych w celu wzmocnienia tych przepisów oraz jest w pełni zaangażowana w służbę w imieniu obywateli UE;
2. podkreśla, że szeroki zakres toczących się dochodzeń wymaga od Parlamentu i pozostałych instytucji UE reagowania za pomocą zdecydowanych i natychmiastowych środków służących zwalczaniu korupcji w obronie demokracji, przejrzystości, uczciwości i rozliczalności; przypomina, że obecne wysiłki służące dalszemu wzmocnieniu obecnych przepisów, które mają zapewnić zapobieganie i gotowość z myślą o zwiększeniu przejrzystości i odpowiedzialności Parlamentu i wszystkich instytucji UE oraz o walce z korupcją, mają nadrzędne znaczenie dla umocnienia zaufania obywateli i zapewnienia właściwego funkcjonowania instytucji demokratycznych oraz świadczą o powadze, z jaką posłowie do PE angażują się w ochronę i obronę demokracji europejskiej;
3. zobowiązuje się do pracy na wszystkich szczeblach, aby umocnić zasady i kulturę uczciwości, przejrzystości i odpowiedzialności w Parlamencie, oraz apeluje o bardziej zdecydowane środki służące rozwiązywaniu wszelkich potencjalnych konfliktów interesów, w tym o dokładną ocenę wdrożenia takich środków; zauważa, że ważne jest, aby instytucje działały w sposób przejrzysty i unikały wszelkich konfliktów interesu w celu utrzymania zaufania obywateli do pracy samych instytucji i ogólnie do Unii; uważa, że sprawą najwyższej wagi jest pełne wdrożenie zasad przejrzystości i rozliczalności oraz dalsze ich wzmocnienie, w tym kodeksu postępowania posłów do PE;
4. stwierdza, że państwa członkowskie i instytucje UE muszą być solidarne, aby móc skutecznie walczyć z tego rodzaju działalnością; wzywa do zmiany art. 222 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, tak aby obejmował on problem szkodliwych obcych ingerencji; wzywa państwa członkowskie, aby w razie potrzeby przeprowadziły przegląd ustawodawstwa z myślą o bardziej skutecznym zwalczaniu obcych ingerencji, w tym ingerencji w procesy demokratyczne w instytucjach unijnych;
5. uważa, że przepisy odnoszące się do posłów do PE, byłych posłów do PE, pracowników grup politycznych, akredytowanych asystentów parlamentarnych oraz urzędników Parlamentu i innych instytucji europejskich powinny być inspirowane najwyższymi standardami przejrzystości, uczciwości i odpowiedzialności; podkreśla, że należy systematycznie identyfikować i dokładnie usuwać – za pomocą skutecznych reform i zdolności w zakresie kontroli – potencjalne luki w przepisach i procedurach instytucji, które umożliwiają zachowania niezgodne z prawem; podkreśla, że należy przeprowadzić przegląd niektórych obecnych mechanizmów w celu zapobiegania konfliktom interesów, zwiększania przejrzystości oraz zapobiegania obcym ingerencjom i korupcji, powstrzymywania ich i wykrywania;

6. wzywa do szybkiego zakończenia przeglądu kodeksu postępowania posłów do PE, co pozwoli na wprowadzenie przepisów dotyczących sygnalistów, które są zgodne ze standardami europejskimi określonymi w dyrektywie w sprawie ochrony sygnalistów; uważa, że zasadnicze znaczenie ma zmiana art. 3 kodeksu postępowania posłów do PE, która umożliwi wyjaśnienie przepisów w sprawie konfliktów interesów i obowiązki posłów do PE w zakresie ich rozwiązywania; domaga się zmiany art. 4 kodeksu postępowania posłów do PE w celu wprowadzenia dodatkowych wymogów dotyczących informacji zapisanych w oświadczeniach majątkowych posłów; ponownie wyraża opinię, że składanie oświadczeń majątkowych przez posłów do PE przed objęciem mandatu parlamentarnego oraz po jego zakończeniu stanowi dodatkowe zabezpieczenie w walce z korupcją, co jest dobrą praktyką w wielu państwach członkowskich; uważa, że oświadczenia majątkowe powinny być dostępne wyłącznie dla właściwych organów, bez uszczerbku dla przepisów krajowych;

7. z zadowoleniem przyjmuje i w pełni popiera 14 punktów, które zatwierdziła Konferencja Przewodniczących Parlamentu w następstwie wniosku przewodniczącej R. Metsoli w sprawie reformy przepisów i procedur Parlamentu; wzywa do jak najszybszego przełożenia tych punktów na konkretne działania; zauważa, że wnioski te stanowią ważny pierwszy krok w procesie reform wewnętrznych w Parlamencie; jest zobowiązany do zapewnienia, by w procesie ambitnych reform wewnętrznych dotyczących posłów do PE uwzględniono swobodę sprawowania mandatu określoną w art. 2 decyzji Parlamentu Europejskiego z 28 września 2005 r. w sprawie przyjęcia Statutu posła do Parlamentu Europejskiego; uważa, że swoboda sprawowania mandatu musi być zrównoważona obowiązkami Unii w zakresie przestrzegania „zasady równości swoich obywateli, którzy są traktowani z jednakową uwagą przez jej instytucje”, oraz z zasadami, zgodnie z którymi „każdy obywatel ma prawo uczestniczyć w życiu demokratycznym Unii” oraz że „decyzje są podejmowane w sposób jak najbardziej otwarty i zbliżony do obywatela”, a także że „instytucje, organy, urzędy i agencje Unii działają z jak największym poszanowaniem zasady otwartości” (art. 9 i art. 10 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 15 ust. 1 TFUE);

8. przypomina, że instytucje unijne oraz instytucje państw członkowskich są celem obcych ingerencji politycznych, prób szpiegowania i korupcji, co podkreślono w pracach komisji INGE1 i ING2; przypomina, że obecny kontekst geopolityczny raczej zwiększa, a nie zastępuje istniejące wcześniej zagrożenia dla demokracji europejskiej; wzywa administrację Parlamentu i posłów do PE, aby zachowywali szczególną czujność i zwalczali wszelkie próby ingerowania w przygotowania do wyborów europejskich w 2024 r.;

9. wzywa ESDZ i delegatury UE w państwach spoza UE, aby jeszcze bardziej wzmocniły swoje odpowiednie zdolności w zakresie zwalczania dezinformacji i propagandy, które stanowią próbę wpływu na wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa UE (WPZiB) oraz na rolę Parlamentu w WPZiB; przypomina, że proaktywna komunikacja strategiczna odgrywa kluczową rolę w przeciwdziałaniu bezprawnym obcym wpływom w UE i ich eliminowaniu; w tym kontekście podkreśla, jak ważne jest zacieśnienie relacji i współpracy między instytucjami; zwraca uwagę na fakt, że ESDZ i jej delegatury mają znaczny potencjał gromadzenia informacji na temat celów geopolitycznych UE; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje regularne briefingi przygotowywane przez ESDZ dla posłów do PE, uważa, że wciąż można je jeszcze ulepszyć, i zwraca się o częstsze i bardziej szczegółowe opracowywanie tych briefingów;

Wzmocnienie kultury bezpieczeństwa w Parlamencie, aby skuteczniej zwalczać obce ingerencje

10. podkreśla, że należy wzmocnić kulturę bezpieczeństwa w Parlamencie; przypomina, że Parlament – podobnie jak wszystkie inne instytucje europejskie – jest regularnym celem prób ingerencji ze względu na wpływ, jaki jego stanowiska wywierają na świecie i na prowadzenie stosunków zewnętrznych UE; w związku z tym apeluje o obowiązkowe, odpowiednie i regularne szkolenia w zakresie bezpieczeństwa, ingerencji, standardów etycznych, przestrzegania przepisów i uczciwości dla wszystkich posłów do PE i pracowników ich biur oraz dla wszystkich pracowników Parlamentu, co uświadomi im, że są potencjalnymi celami podmiotów z państw trzecich i podmiotów niepaństwowych; zauważa, że szkolenia te powinny obejmować problematykę bezpieczeństwa cyfrowego;

11. zaleca, aby wprowadzono odpowiednią procedurę poświadczania bezpieczeństwa dla urzędników Parlamentu i pracowników grup politycznych oraz by oceniano, kiedy akredytowani asystenci parlamentarni potrzebują poświadczania bezpieczeństwa, jeżeli zajmują się sprawami zagranicznymi bądź kwestiami związanymi z bezpieczeństwem i obroną lub handlem, jak ma to miejsce w Sekretariacie Generalnym Rady UE; w związku z tym wzywa do odpowiedniej współpracy z krajowymi służbami bezpieczeństwa, która zapewniłaby szybkie prowadzenie takich procedur poświadczania bezpieczeństwa; wzywa organy krajowe, aby stosowały procedury i wspólny harmonogram, gdy wpływa do nich wniosek o poświadczanie bezpieczeństwa w przypadku posłów do PE i pracowników PE, a także gdy prowadzi kontrolę bezpieczeństwa związane z instytucjami UE;

12. wzywa służby Parlamentu, grupy polityczne i pracowników biur posłów do PE, aby zbadali opcje dotyczące przeprowadzenia opartej na źródłach otwartych kontroli stażystów, akredytowanych asystentów parlamentarnych, pracowników grup politycznych i pracowników zewnętrznych pod kątem ewentualnej podatności na wpływy pozaeuropejskie – z wykorzystaniem jasno określonych kryteriów – zanim podejmą oni obowiązki, a także, jeżeli zachodzi taka potrzeba, w czasie ich zatrudnienia; przypomina, że taka weryfikacja powinna standardowo obejmować sprawdzenie informacji przedstawionych przez kandydatów w życiorysie;

13. przypomina, że aby zapewnić właściwe i bezpieczne funkcjonowanie Parlamentu, zatrudnia się prywatnych wykonawców, którzy prowadzą prace konserwacyjne w jego budynkach, systemach informatycznych i systemach kamer; wzywa administrację Parlamentu, aby z takich umów wykluczała wszelkie przedsiębiorstwa prywatne lub publiczne spoza UE, a także dostawców, których jakkolwiek instytucja UE lub państwo członkowskie uznaje za potencjalne zagrożenie dla bezpieczeństwa, jeżeli istnieją powody, by sądzić, że mogą oni narazić Parlament na zagrożenia dla bezpieczeństwa lub że nie będą właściwie chronić danych osobowych; wzywa w związku z tym, aby zwrócono szczególną uwagę na przedsiębiorstwa należące do przedsiębiorstw lub państw spoza UE, takich jak Rosja i Chiny;

14. wzywa służby Parlamentu, aby wprowadziły skuteczne systemy monitorowania i nadzoru służące wykrywaniu obcych ingerencji przy jednoczesnym poszanowaniu swobody sprawowania mandatu przez posłów do PE oraz by umożliwiły posłom do PE i pracownikom skanowanie ich urządzeń elektronicznych pod kątem obecności złośliwych narzędzi nadzoru;

15. uważa, że należy ściślej kontrolować dostęp odwiedzających do budynków Parlamentu, w tym przedstawicieli państw spoza UE, lobbystów i organizacji pozarządowych; wzywa sekretarza generalnego, aby w niedługim czasie przedstawił nowe propozycje w tym zakresie; wzywa do nałożenia ograniczeń w dostępie do PE przedstawicieli i lobbystów z krajów spoza UE i organizacji pozarządowych, którzy nadużywają swojego uprzywilejowanego dostępu;

16. przypomina, że wszystkim odwiedzającym przebywającym w budynkach Parlamentu poza strefami przeznaczonymi dla odwiedzających musi towarzyszyć osoba zatrudniona w PE; wzywa, aby ściśle egzekwowano odpowiednie środki ograniczające w razie nieprzestrzegania przepisów, takie jak uniemożliwienie przez pewien czas pracownikowi lub biuru posła do PE, którzy wcześniej popełnili takie naruszenia, udzielania wstępu gościom; zobowiązuje się wdrożyć decyzję Prezydium dotyczącą utworzenia zgodnego z ramami ochrony danych dziennika wstępu dla wszystkich osób w wieku od 18 lat, które odwiedzają Parlament, ze wskazaniem takich informacji jak data, godzina i cel wizyty, w tym tożsamość posłów do PE, pracowników posłów do PE, pracowników grup politycznych lub jednostek administracyjnych, z którymi się spotykają, dane kontaktowe oraz nazwisko osoby odpowiedzialnej za gościa podczas wizyty, a także umożliwić różnym biurom posłów PE dzielenie wspólnej odpowiedzialności za gości; uważa, że te warunki wstępu nie powinny mieć zastosowania do pracowników innych instytucji UE, organów i agencji UE ani do dziennikarzy, których obowiązuje specjalny system dostępu do Parlamentu; wzywa do przeprowadzenia dogłębnej oceny wydawania przepustek rodzinnych; wzywa do przeglądu kryteriów wydawania przepustek na podstawie odpowiednich dokumentów; domaga się, aby posiadacze przepustek rodzinnych w wieku powyżej 18 lat podlegali procesowi wpisu do dziennika wstępu;

17. z zadowoleniem przyjmuje reformę zasad wstępu dla byłych posłów do PE i byłych pracowników, w szczególności propozycję wprowadzenia nowej dziennej przepustki, która zastąpiłaby obecnie obowiązujące identyfikatory, oraz zwraca się do Parlamentu, aby rozważył wycofanie wcześniejszych przepustek wydanych byłym pracownikom; oczekuje natychmiastowego przeglądu art. 123 Regulaminu, po którym nastąpi zmiana art. 6 kodeksu postępowania; uważa, że byli posłowie do PE nie powinni mieć prawa do wprowadzania do PE innych osób; uważa, że ten sam przepis powinien mieć zastosowanie do byłych pracowników;

18. zauważa, że obce ingerencje i inne bezprawne wpływy czasami przybierają formę oferowania byłym posłom do PE dobrze płatnych stanowisk; zauważa, że instytucje UE powinny bardziej rygorystycznie traktować ewentualne przypadki efektu „drzwi obrotowych”, co pomoże zapobiegać konfliktom interesów i uniknąć utraty reputacji; wzywa, aby wzmocniono zabezpieczenia przed poważnymi szkodliwymi ingerencjami w postaci efektu „drzwi obrotowych” ze strony państw trzecich wysokiego ryzyka; domaga się uwzględnienia kwestii przejmowania elit w rocznych sprawozdaniach Komisji na temat praworządności;

19. zaleca, aby instytucje, agencje i inne organy UE proaktywnie monitorowały działalność zawodową swoich pracowników, co pozwoli wzmocnić wewnętrzne ich procedury i kontrole dotyczące ewentualnych przypadków efektu „drzwi obrotowych”, w duchu zaleceń Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z 2021 r. ⁽¹³⁾;

⁽¹³⁾ Jak określono w sprawozdaniu z 27 października 2022 r. pt. „Sprawozdanie roczne na temat agencji UE za rok budżetowy 2021”.

20. stwierdza, że konieczne są dalsze inwestycje dla zapewnienia solidnej struktury bezpieczeństwa w Parlamencie; w związku z tym wzywa do przeprowadzenia pełnego i dogłębnego audytu środków bezpieczeństwa Parlamentu przez niezależny organ; podkreśla, że należy zwiększyć inwestycje w infrastrukturę informatyczną Parlamentu; uważa, że takie wysiłki są konieczne do zapewnienia odporności Parlamentu na obce ingerencje;

21. podkreśla, że należy przeprowadzić wszechstronną kontrolę wszystkich technologii używanych w instytucjach, aby wykluczyć dostawców z państw autokratycznych, w szczególności z Rosji i Chin;

22. wzywa do podjęcia dalszych działań gwarantujących, że nazwa Parlamentu nie jest nadużywana przez podmioty zewnętrzne do tworzenia fałszywego wizerunku legalności, jak miało to już miejsce w związku z fałszywym magazynem unijnym „EP Today”; domaga się reformy przepisów, które wymagają od posłów do PE, by używali loga Parlamentu, gdy organizują wydarzenia w budynkach Parlamentu, gdyż Parlament nie sprawuje kontroli nad takimi wydarzeniami, a ta praktyka może nieumyślnie sankcjonować kontrowersyjne stwierdzenia lub kontrowersyjnych gości;

Stosunki z państwami i podmiotami spoza UE: delegacje oficjalne (w tym misje obserwacji wyborów), wyjazdy i grupy przyjaźni

23. domaga się, aby ustanowiono i stosowano obiektywne kryteria, które pozwolą identyfikować kraje stwarzające ryzyko prowadzenia ingerencji zewnętrznych, oraz by następujące elementy oceniano, w ramach tych kryteriów: a) istnienie programu kradzieży własności intelektualnej wymierzonego przeciwko Unii i jej państwom członkowskim, b) istnienie przepisów zmuszających krajowe podmioty niepaństwowe do angażowania się w działania wywiadowcze, c) systematyczne naruszanie praw człowieka, d) istnienie rewizjonistycznej polityki względem obecnego międzynarodowego porządku prawnego, e) eksterytorialne stosowanie autorytarnej oraz f) wykrywanie ingerencji lub konfliktów interesów w instytucjach europejskich; domaga się szczególnego monitorowania unijnego rejestru służącego przejrzystości pod względem zarejestrowanych przedstawicieli grup interesu z krajów uznawanych za stwarzające ryzyko na podstawie tych obiektywnych kryteriów;

24. wzywa Komisję i Radę, aby współpracowały z Parlamentem jako współprawodawcą nad udoskonaleniem zestawu narzędzi Urzędu ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych oraz umożliwieniem skutecznego śledzenia darowizn na rzecz ostatecznego płatnika, dzięki czemu będzie można zapobiegać obchodzeniu przepisów dotyczących darowizn przez korzystanie z pośredników; w szczególności wzywa, aby upoważniono Urząd do uzyskiwania informacji bezpośrednio od darczyńców i ich instytucji bankowych oraz by ustanowiono system powiadomień typu „push”, które miałyby być przesyłane przez jednostki analityki finansowej w państwach członkowskich do Urzędu w razie wykrycia podejrzanych transakcji;

25. zauważa, że należy zwiększyć liczbę pracowników i zasoby Urzędu z myślą o zwiększeniu jego zdolności kontrolnych i promowaniu współpracy z państwami członkowskimi w zakresie zgłaszania potencjalnych przypadków nielegalnego finansowania; zaleca, by w celu wykrywania nielegalnego finansowania i kampanii wywierania wpływu Urząd korzystał z danych przekazywanych przez bardzo duże platformy internetowe do bibliotek reklam, a wkrótce do europejskiego rejestru reklamy politycznej;

26. podkreśla, że ważne jest propagowanie pełnej przejrzystości w odniesieniu do dochodów i wydatków na prowadzone przez partie krajowe kampanie wyborcze do Parlamentu Europejskiego; w tym kontekście apeluje o przyjęcie zasad dotyczących prowadzenia kampanii politycznych i finansowania partii politycznych, w tym z państw spoza UE; uważa, że potrzebne jest odpowiednie finansowanie partii politycznych ze środków publicznych, ograniczenie finansowania ze środków prywatnych oraz zakaz darowizn z państw spoza UE, aby ograniczyć ryzyko obcych ingerencji za pośrednictwem partii politycznych;

27. podkreśla, że podróże służbowe do państw spoza UE mogą być wykorzystywane jako okazja do wywierania nadmiernego wpływu na posłów do PE; przypomina, że przed wyjazdem posłowie powinni otrzymywać obowiązkowe, specjalne briefingi dotyczące bezpieczeństwa ze szczególnym naciskiem na ryzyko obcych ingerencji, dostosowane do kraju docelowego; uważa, że w takich dokumentach przygotowawczych i podczas takich posiedzeń dotyczących misji należy także przypominać o wymogach uczciwości; podkreśla, że należy lepiej chronić posłów do PE i pracowników Parlamentu przed cyberatakami i hakowaniem podczas podróży służbowych do państw spoza UE;

28. cieszy się, że 13 kwietnia 2023 r. Konferencja Przewodniczących przyjęła wytyczne w sprawie stosunków z przedstawicielami niektórych państw spoza UE, które to wytyczne w niektórych przypadkach ograniczają oficjalne kontakty; uważa wobec tego, że sprawą najwyższej wagi jest zapewnienie wdrożenia środków na rzecz przejrzystości określonych w tych wytycznych, w szczególności dzięki prowadzeniu rejestrów wszelkich kontaktów z przedstawicielami państw spoza UE; apeluje jednak o bardziej ogólne deklaracje w przypadkach, w których wymienienie z nazwiska bądź z nazwy osób lub organizacji mogłoby grozić życiu lub bezpieczeństwu osób;

29. podkreśla, że główna odpowiedzialność za przydzielanie zadań posłom do PE i wysyłanie ich w podróże służbowe spoczywa przede wszystkim na grupach politycznych Parlamentu; proponuje, by zaostrzono przepisy dotyczące oficjalnych podróży służbowych odbywanych w imieniu Parlamentu, a w szczególności:

- a) przede wszystkim to przewodniczący oficjalnej misji powinien mieć prawo publicznie wypowiadać się w imieniu całego Parlamentu, aby bronić zajmowanych przez PE stanowisk, a posłom do PE należy zapewnić prawo do wypowiadania się we własnym imieniu;
- b) w trakcie podróży, a zwłaszcza podczas oficjalnych spotkań z zagranicznymi przedstawicielami i ewentualnych wywiadów, inni posłowie do PE muszą konsekwentnie i rutynowo dopilnować, aby było wyraźnie powiedziane i jasno podane do wiadomości publicznej, że nie wypowiadają się w imieniu Parlamentu, jeśli zajmują stanowiska inne niż stanowiska przyjęte przez Parlament podczas ostatnich głosowań; przewodniczący misji przywołuje do porządku posłów do PE, którzy nie przestrzegają tej zasady, a w przypadku poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń tej zasady posłom tym można zabronić udziału w misjach;

30. przypomina o ogromnym znaczeniu misji obserwacji wyborów, które dostarczają istotnych informacji i wydają konkretne zalecenia, aby zwiększyć odporność systemu wyborczego i pomóc w przeciwdziałaniu obcej ingerencji w procesy wyborcze; uważa, że Parlament powinien zakazać niedozwolonej, nieoficjalnej obserwacji wyborów przez pojedynczych posłów do PE; podkreśla, że posłowie do PE powinni uczestniczyć wyłącznie w misjach obserwacji wyborów określonych i zatwierdzonych przez Konferencję Przewodniczących; przypomina procedurę Zespołu ds. Wspierania Demokracji i Koordynacji Wyborów stosowaną w „przypadkach indywidualnej nieoficjalnej obserwacji wyborów przez posłów do Parlamentu Europejskiego” (przyjętą 13 grudnia 2018 r.), w której przewiduje się wykluczenie posłów do PE z oficjalnych delegacji Parlamentu zajmujących się obserwacją wyborów na czas trwania kadencji; wzywa administrację Parlamentu, aby przyjęła surowsze sankcje, w tym wysokie grzywny i inne środki ograniczające, wobec posłów do PE, którzy uczestniczą w nieoficjalnych misjach obserwacji wyborów, a także wobec tych, którzy uczestniczą w zatwierdzonych misjach obserwacyjnych Parlamentu, lecz nie przestrzegają w sposób ścisły obowiązujących przepisów; uważa, że podczas misji obserwacji wyborów należy położyć dodatkowy nacisk na rzeczywiste ingerencje lub próby ingerencji przed dniem wyborów, w szczególności gdy ingerencje te mają miejsce w internecie lub w mediach społecznościowych;

31. podkreśla, że indywidualne podróże posłów do PE stanowią integralną część swobody sprawowania przez nich mandatu; ponownie apeluje, aby wprowadzono obowiązkowe zasady przejrzystości w odniesieniu do podróży posłów do PE, które są opłacane przez obce państwa i podmioty zagraniczne, wraz z wymogiem podania szczegółowych informacji obejmujących m.in. nazwisko upoważnionego płatnika, wykaz wydatków i powody podróży, lecz nieograniczających się do tych informacji; przypomina, że takich podróży nie można uznawać za oficjalne delegacje Parlamentu, oraz wzywa posłów do PE biorących w nich udział, aby unikali wszelkich nieporozumień w tym zakresie, a także by nakładano surowe sankcje za nieprzestrzeganie zasad; jest zdania, że misje podejmowane przez posłów do PE będących sprawozdawcami można zawsze uważać za oficjalne; apeluje o środki gwarantujące, że Parlament pokrywa koszt związanych z wykonywaniem mandatu podróży do państw spoza UE;

32. ponawia apel o surowsze zasady dotyczące opłacanych przez obce państwa i zagraniczne podmioty podróży urzędników; uważa, że należy opracować podobne zasady w odniesieniu do podróży odbywanych przez akredytowanych asystentów parlamentarnych lub pracowników grup politycznych;

33. proponuje, aby ograniczono do 100 EUR próg dla prezentów wręczanych posłom do PE; zachęca do bardziej rygorystycznego monitorowania wszystkich zaproszeń, prezentów i propozycji wyjazdów otrzymywanych przez posłów do PE i pracowników, jeżeli dotyczą one krajów spoza UE;

34. uważa, że w przypadku państw spoza UE Parlament musi nadać absolutny priorytet pracom swoich oficjalnych delegacji do spraw stosunków w tymi państwami; przypomina, że należy zakazać wszelkiej działalności lub wszelkich posiedzeń nieoficjalnych grup posłów do PE, które mogą prowadzić do zakłócenia oficjalnej działalności Parlamentu; wzywa, aby zakazano grup przyjaźni z państwami spoza UE, dla których istnieją już oficjalne delegacje Parlamentu, uznając jednocześnie, że grupy przyjaźni powinny nadal istnieć, w poszczególnych przypadkach, w odniesieniu do działalności związanej z niektórymi terytoriami niesuwerennymi, prześladowanymi mniejszościami lub partnerami, dla których nie istnieje delegacja oficjalna; podkreśla, że państwa spoza UE powinny kontaktować się z Parlamentem za pośrednictwem Komisji Spraw Zagranicznych, istniejących oficjalnych delegacji Parlamentu, innych komisji i Zespołu ds. Wspierania Demokracji i Koordynacji Wyborów, według potrzeby; podkreśla, że pewne wyjątki powinny być uzależnione m. in. od złożenia oficjalnych oświadczeń w rejestrze służącym przejrzystości dla zespołów międzypartyjnych i innych grup nieformalnych prowadzonym przez kwestorów, w których to deklaracjach należy podać nazwiska wszystkich posłów do PE i zainteresowanych stron, a także szczegóły wszystkich odbytych posiedzeń; uważa, że grupy przyjaźni muszą składać dostępne publicznie oświadczenia dotyczące wszelkiego wsparcia finansowego lub pomocy rzeczowej, jakie otrzymują, w tym dokładne kwoty środków i pomoc otrzymane od stron trzecich; w związku z tym uważa, że należy zmienić art. 35 Regulaminu Parlamentu Europejskiego; nalega na zmianę art. 176 Regulaminu Parlamentu Europejskiego, aby umożliwić skuteczne karanie za naruszenia; jednocześnie podkreśla, że Parlament i jego posłowie muszą dopilnować, by delegacje parlamentarne funkcjonowały w zadowalający sposób, w szczególności dzięki przestrzeganiu stanowisk Parlamentu przyjętych w czasie posiedzeń plenarnych; wzywa wobec tego do pilnej racjonalizacji delegacji parlamentarnych, ich roli i zakresu ich działania oraz apeluje, aby zawsze działały w pełni spójnie z pozostałymi organami Parlamentu zaangażowanymi w określanie działań zewnętrznych Unii Europejskiej;

35. wzywa posłów do PE, aby zachowywali czujność wobec niektórych podmiotów, które pod pretekstem zajmowania się ogólnymi kwestiami politycznymi są nośnikami wpływów i niezgłoszonych ingerencji ze strony obcych państw;

Uczciwość w pracach parlamentarnych

36. przypomina o znaczeniu rezolucji w trybie pilnym jako części działań Parlamentu na rzecz ochrony praw człowieka na całym świecie; potępia wszelkie próby ingerencji w te rezolucje; przyznaje, że należy zachować ich pilny charakter, ale proponuje, by przeznaczać odpowiedni czas na ich opracowanie z myślą o zapewnieniu należytej ochrony przed wpływami z zewnątrz; ponownie podkreśla, że należy ściśle przestrzegać ich zakresu; podkreśla, że nie należy osłabiać siły i oddziaływania rezolucji Parlamentu w trybie pilnym dotyczących praw człowieka;

37. uważa, że obce ingerencje lub próby obcych ingerencji nie mogą pozostać bez konsekwencji dla odpowiedzialnego za nie kraju; zamierza zawiesić wszelkie wnioski ustawodawcze lub nieustawodawcze dotyczące współpracy z władzami państwowymi takiego kraju na okres współmierny do wagi ingerencji; zamierza, w ramach rocznej procedury budżetowej, zawiesić wszelkie finansowanie z programów unijnych dla władz państwowych takiego kraju, jednocześnie zachowując finansowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego i niezależnych mediów, a także pomocy humanitarnej; uważa, że Komisja Spraw Zagranicznych powinna zaprosić ambasadora takiego państwa przy UE na jedno ze swoich posiedzeń w celu wymiany poglądów;

38. zaleca, aby do poddawanych pod głosowanie Parlamentu rezolucji dołączano załącznik zawierający wykaz osób lub instytucji, z którymi spotkali się sprawozdawcy i kontrsprawozdawcy, z wyjątkiem osób, których bezpieczeństwo byłoby zagrożone, gdyby podano ich nazwisko; w takim przypadku tożsamość takich osób ujawnia się wyznaczonemu w tym celu organowi, który będzie należało chronić takie informacje; zaleca w związku z tym, aby posłowie do PE sporządzający sprawozdania lub opinie mieli obowiązek załączać wykaz przedstawiający zakres zewnętrznych ekspertyz i opinii, które otrzymał sprawozdawca;

39. uważa, że należy zobowiązać wszystkich posłów do PE do publikowania wszystkich zaplanowanych spotkań ze stronami trzecimi (przedstawicielami grup interesu); podkreśla, że proces ujawniania informacji musi być jak najłatwiejszy i jak najszybszy, przy jednoczesnym zachowaniu integralności procedury; uważa, że należy zmienić art. 11 Regulaminu w celu uwzględnienia definicji „zaplanowanego spotkania” i „aktywnej roli”; uważa, że obowiązki wynikające z tego przepisu należy rozszerzyć na wszystkich posłów do PE; wskazuje jednak, że należy zaktualizować system zgłaszania tego rodzaju spotkań, zwłaszcza że nadal nie uwzględnia się w nim podkomisji; wzywa również, aby do systemu włączono delegacje Parlamentu; uważa, że należy przyjąć podobne zasady dotyczące spotkań z udziałem urzędników Parlamentu, akredytowanych asystentów parlamentarnych i pracowników grup politycznych; ubolewa, że niektórzy posłowie do PE, od których jest to wymagane, nie deklarują spotkań z przedstawicielami grup interesu;

40. wzywa, aby znacznie bardziej rygorystycznie wdrażać, egzekwować i nadzorować przestrzeganie obecnych postanowień porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie rejestru służącego przejrzystości w Parlamencie; apeluje, aby posłowie do PE i pracownicy ich biur byli zobowiązani zgłaszać spotkania z przedstawicielami dyplomatycznymi państw spoza UE oraz z przedstawicielami grup interesu objętymi zakresem unijnego rejestru służącego przejrzystości z wyjątkiem przypadków, w których podanie nazwiska osób lub nazw organizacji zagrażałoby życiu lub bezpieczeństwu osób; podkreśla, że oświadczenia powinny być jak najbardziej jasne i dostępne dla opinii publicznej; uważa, że należy stosować kary, jeżeli nie złożono takich oświadczeń;

41. nalega na obowiązek zgłaszania udziału we wszelkich konferencjach lub wydarzeniach organizowanych lub finansowanych przez podmioty z zagranicy, w tym przez obce państwa, prywatne przedsiębiorstwa, organizacje pozarządowe i ośrodki analityczne;

42. jest zaniepokojony faktem, że niektórzy posłowie do PE są członkami partii politycznych, które otrzymały wsparcie finansowe od podmiotów spoza UE, w tym od Rosji, oraz że wsparcie to miało wyraźny wpływ na ich stanowiska polityczne;

43. przypomina, że posłowie do PE, ich pracownicy i pracownicy grup politycznych powinni krytycznie odnosić się do systematycznego składania propozycji poprawek napisanych wcześniej przez strony trzecie oraz powstrzymać się od tego działania;

44. apeluje, aby międzyinstytucjonalne rozmowy na temat przeglądu porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie rejestru służącego przejrzystości rozpoczęto znacznie wcześniej niż w przewidzianym terminie do lipca 2025 r.; apeluje o przegląd Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁴⁾ w celu oceny zasady przejrzystości i wprowadzenia pojęcia uczciwości do wspólnych zobowiązań i celów procesu legislacyjnego;

45. zdecydowanie podkreśla, że konieczna jest przejrzystość (którą należy zapewnić przez wpis do unijnego rejestru służącego przejrzystości) finansowania otrzymywanego przez przedstawicieli grup interesu, takich jak organizacje pozarządowe, ośrodki analityczne i firmy konsultingowe, którzy chcą być zaangażowani w prace Parlamentu, w szczególności gdy zwracają się do posłów do PE o wsparcie lub sponsorowanie organizacji posiedzeń w budynkach Parlamentu, są zapraszani na wysłuchania, wymiany poglądów lub inne zaplanowane spotkania lub gdy uczestniczą w analizie bądź badaniu w imieniu Parlamentu; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje propozycję wzmocnienia kontroli przedstawicieli grup interesu poprzez np. wprowadzenie warunku wstępnego, jakim byłoby umieszczenie ich nazwisk w rejestrze służącym przejrzystości, co umożliwiłoby im zabieranie głosu podczas posiedzeń komisji; zachęca do przyjęcia przepisów szczegółowych dotyczących przedstawicieli grup interesu, których działalność nie wchodzi w zakres rejestru służącego przejrzystości, takich jak przedstawiciele państw spoza UE posiadający status dyplomaty; apeluje o zwrócenie szczególnej uwagi na kryteria proporcjonalności i potrzebę unikania uciążliwych procedur;

46. apeluje o ocenę, czy podmioty obecnie wpisane do unijnego rejestru służącego przejrzystości podlegają obcym wpływom i czy rzeczywiście przestrzegają kodeksu postępowania; apeluje, aby w rocznym sprawozdaniu z funkcjonowania rejestru zawarto rozdział dotyczący incydentów związanych z ryzykiem obcych ingerencji;

47. nalega, aby ulepszyć unijny rejestr służący przejrzystości poprzez zwiększenie jego budżetu i liczby pracowników, dzięki czemu można będzie dokładniej weryfikować informacje przekazywane przez wnioskodawców i zarejestrowane podmioty; wzywa, aby rozważono rozszerzenie zakresu rejestru o dodatkowe obowiązki dla rejestrujących się podmiotów oraz by wprowadzono bardziej rygorystyczne środki służące zaradzeniu naruszeniom kodeksu postępowania;

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

48. uważa, że Parlament powinien przeprowadzić dyskusje na temat sposobów zwiększenia przejrzystości i usprawnienia środków zwalczania korupcji dotyczących przedstawicieli grup interesu, którzy dążą do wywarcia wpływu na wnioski ustawodawcze lub rezolucje, w tym przez organizowanie spotkań z posłami do PE, pracownikami ich biur lub pracownikami grup politycznych; podkreśla, że mogłoby to obejmować bardziej rygorystyczne środki dotyczące rejestracji przedstawicieli grup interesu w rejestrze służącym przejrzystości;

49. przypomina, że w rejestrze służącym przejrzystości (załącznik II) wymaga się, aby organizacje pozarządowe podawały swoje główne źródła finansowania w podziale na kategorie, choć przedstawiciele komercyjnych grup interesu lub ich pośrednicy nie mają takiego obowiązku i wymaga się od nich jedynie podawania szacunkowych rocznych kosztów działalności lobbingowej; wzywa, aby przeprowadzono kompleksowy przegląd finansowy wszystkich grup interesu, organizacji pozarządowych i firm konsultingowych przed wpisaniem ich do rejestru służącego przejrzystości oraz by organizacje te wykazały się też przejrzystością w odniesieniu do składu swoich organów zarządzających oraz by zadeklarowały przestrzeganie odpowiednich wymogów prawnych, w szczególności obowiązków finansowych i w zakresie rachunkowości; domaga się, aby wszelkie agencje konsultingowe, które chcą się zarejestrować, wykazały się przejrzystością w odniesieniu do swojej struktury klientów; domaga się, aby opracowano jasną definicję prawną „przedstawicieli grup interesu” i „statusu organizacji pozarządowej”, która miałaby zastosowanie do wszystkich organizacji starających się o wpis do rejestru służącego przejrzystości i kwalifikację do otrzymania finansowania ze środków UE; podkreśla, że organizacje pozarządowe otrzymujące pieniądze od osób trzecich, które nie mają obowiązku rejestrowania się w rejestrze służącym przejrzystości, muszą ujawniać źródła swojego finansowania, podając te same informacje, co wszystkie zwykłe podmioty rejestrujące się; podkreśla, że wśród środków, na mocy których wymaga się od organizacji pozarządowych ujawniania wszystkich źródeł finansowania, należy uwzględnić sytuację organizacji pozarządowych działających w krajach o reżimach autorytarnych i nieliberalnych, w szczególności jeżeli ujawnienie takich informacji mogłoby narazić je i ich działalność na ryzyko ze względu na stosowanie represyjnych przepisów, takich jak ustawy dotyczące tzw. agentów zagranicznych i podobne przepisy;

50. zauważa, że w niedawnym skandalu korupcyjnym praca dwóch organizacji pozarządowych była nadużywana do finansowania nielegalnej działalności i wpływania na proces decyzyjny Parlamentu w imieniu osób trzecich;

51. wzywa, aby w większym stopniu sprawdzano i kontrolowano przedstawicieli grup interesu i inne zainteresowane strony, które ściśle współpracują z Parlamentem lub innymi instytucjami UE, co umożliwi wykrywanie nieprawidłowości, nadużyć finansowych lub naruszeń zobowiązań, w tym działań sprzecznych z wartościami UE określonymi w art. 2 TUE, lub naruszeń zobowiązań związanych z ich rejestracją w rejestrze służącym przejrzystości; wzywa do zawieszenia lub rozwiązania umów lub do skrócenia okresu ich obowiązywania, a także do odzyskania środków, jeżeli doszło do takich naruszeń;

52. przypomina, że aby bardziej skutecznie przeciwdziałać rosyjskiej propagandzie, należy w pełni wdrożyć obecne środki unijne przeciwko rosyjskim stacjom telewizyjnym;

53. jest zaniepokojony inspirowaną przez obce państwa ingerencją organizacji islamskich;

54. wzywa do pilnego wdrożenia sprawozdania komisji INGE1, w którym zalecono już, aby instytucje UE zreformowały rejestr służący przejrzystości, także dzięki wprowadzeniu bardziej rygorystycznych przepisów dotyczących przejrzystości (na przykład odnoszących się do podróży oferowanych urzędnikom instytucji UE przez obce kraje i podmioty z zagranicy), dzięki zwiększeniu przejrzystości i rozliczalności grup przyjaźni, dzięki określeniu finansowania z zagranicy na rzecz lobbingu związanego z UE oraz dzięki zapewnieniu dostępu umożliwiającego identyfikację finansowania przez obce rządy; wzywa państwa członkowskie, aby zharmonizowały przepisy prawa dotyczące obcych ingerencji i zakazały darowizn z zagranicy na rzecz partii i fundacji politycznych;

55. ponownie zobowiązuje się do wprowadzenia sześciomiesięcznego okresu karencji dla byłych posłów do PE; podkreśla, że okres ten powinien rozpoczynać się bezpośrednio po zakończeniu ich kadencji; uważa, że przestrzeganie okresu karencji powinien monitorować przyszły unijny organ ds. etyki;

56. wzywa służby Parlamentu, aby stworzyły system monitorowania i przepisów dotyczących cofania dostępu do PE byłych posłów do PE, jeżeli po okresie karencji lobbują w Parlamencie w imieniu krajów wysokiego ryzyka, wykorzystując wiedzę zdobytą w czasie pełnienia oficjalnych funkcji publicznych na niekorzyść interesów Unii i interesowi publicznemu, a nawet uczestniczą w globalnych operacjach wywierania wpływu lub ingerencji;

57. uważa, że posłowie do PE muszą wykazywać się większą przejrzystością w odniesieniu do wszelkiej dodatkowej pracy za wynagrodzeniem, jaką mogą wykonywać, przy zastosowaniu zmienionych i bardziej precyzyjnych przepisów dotyczących ujawniania wysokości dodatkowych uzyskanych dochodów, stanowiska, na którym są one uzyskiwane, oraz klientów, w imieniu których posłowie do PE pracują za wynagrodzeniem; ponawia apel o bardziej rygorystyczne przepisy dotyczące posłów do PE wykonujących płatną pracę dodatkową, ze szczególnym naciskiem na ograniczenie działalności w imieniu organizacji lub osób objętych zakresem rejestru służącego przejrzystości; zobowiązuje się do wprowadzenia zakazu wykonywania przez posłów do PE płatnej pracy dodatkowej na rzecz państw wysokiego ryzyka spoza UE lub zależnych podmiotów wysokiego ryzyka w trakcie kadencji; ponawia apel o wprowadzenie zakazu wykonywania przez posłów do Parlamentu Europejskiego dodatkowej płatnej pracy w imieniu organizacji lub podmiotów objętych zakresem unijnego rejestru służącego przejrzystości w celu ograniczenia potencjalnych konfliktów interesów w wykonywaniu przez nich mandatu; uważa, że Statut posła do Parlamentu Europejskiego należy poddać przeglądowi legislacyjnemu, ze szczególnym uwzględnieniem wykonywania pracy dodatkowej; uważa, że Parlament musi wykazać się większą przejrzystością w tej kwestii; apeluje, aby oświadczenia posłów do PE dotyczące pracy dodatkowej poddawano kontrolom instytucjonalnym oraz by dołączano do tych oświadczeń odpowiednie dokumenty, jak ma to już miejsce w niektórych państwach członkowskich;

58. apeluje o egzekwowanie przepisów zakazujących wszelkiej działalności, która szkodzi oficjalnym działaniom Parlamentu, w szczególności jeśli działalność ta obejmuje interakcję z państwami spoza UE; zauważa, że posłowie do PE mogą swobodnie pełnić stanowiska w organizacjach mających siedzibę poza UE, które nie są objęte zakresem rejestru służącego przejrzystości, lub pracować na rzecz państw spoza UE lub w ich imieniu, z zastrzeżeniem wyjątków wymienionych w innym miejscu w niniejszej rezolucji, nalegając jednocześnie na fakt, że posłowie do PE muszą ujawnić kwotę dochodu uzyskanego ze źródeł zewnętrznych, stanowisko, na którym dochód ten jest uzyskiwany, oraz klientów, w imieniu których pracują za wynagrodzeniem, zgodnie z odpowiednimi poprawkami do kodeksu postępowania;

59. popiera przebudowę swojej strony internetowej, aby ułatwić publiczny dostęp do dostępnych na niej informacji; apeluje o wprowadzenie na swojej stronie internetowej przyjaznego dla użytkownika systemu, który umożliwia wyświetlenie każdego głosowanego tekstu i każdego wyniku głosowania według grupy politycznej i posłów do PE; wzywa do ujawnienia śladu legislacyjnego proponowanych tekstów i poprawek; przypomina o rejestrze przejrzystości i wysiłkach w celu zapewnienia, aby dokumenty, niezależnie od nośnika, były łatwo dostępne dla wszystkich obywateli, oraz podkreśla, że należy je udostępniać w otwartym, przyjaznym dla użytkownika i nadającym się do odczytu maszynowego formacie;

60. nalega, aby wszystkie instytucje UE uczestniczące w rozmowach trójstronnych udostępniały bezpośrednio dokumenty ustawodawcze zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁵⁾, chyba że ich ujawnienie poważnie naruszałoby proces decyzyjny; podkreśla, że w niedawnym wyroku w sprawie T-163/21⁽¹⁶⁾ Sąd stwierdził, że dostęp do dokumentów ustawodawczych musi być jak najszerszy; wzywa Radę do pełnego zastosowania się do tego wyroku; wzywa wszystkie instytucje UE, aby w pełni zastosowały się do wyroku Sądu w sprawie T-540/15⁽¹⁷⁾ dotyczącej dostępu do dokumentów z rozmów trójstronnych;

61. jest zdania, że wśród dokumentów, które mają być bezpośrednio dostępne w publicznym rejestrze Parlamentu, powinny znaleźć się przygotowawcze dokumenty ustawodawcze, takie jak dokumenty polityczne i techniczne z rozmów trójstronnych, w tym wszystkie wersje wspólnego wielokolumnowego dokumentu, o którym mowa w Kodeksie postępowania w negocjacjach w kontekście zwykłej procedury ustawodawczej;

62. z zadowoleniem przyjmuje decyzję o wprowadzeniu obowiązkowych szkoleń na temat sygnalistów dla kadry kierowniczej Parlamentu i akredytowanych asystentów parlamentarnych; wzywa do podjęcia bardziej zdecydowanych działań dla zwiększenia ochrony sygnalistów wśród pracowników i akredytowanych asystentów parlamentarnych, w szczególności przez zmianę art. 22c rozporządzenia nr 31 (EWG), 11 (EWEA) („regulamin pracowniczy UE”), co pozwoli dostosować go do norm określonych w dyrektywie (UE) 2019/1937 („dyrektywa w sprawie ochrony sygnalistów”) oraz przez odpowiednią zmianę przepisów wewnętrznych Parlamentu wdrażających art. 22c regulaminu pracowniczego;

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

⁽¹⁶⁾ Wyrok Sądu z dnia 25 stycznia 2023 r., De Capitani przeciwko Radzie, T-163/21, ECLI:EU:T:2023:15.

⁽¹⁷⁾ Wyrok Sądu z 22 marca 2018 r., Emilio de Capitani przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, sprawa T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167.

63. podkreśla, że skodyfikowanie przepisów dotyczących dobrej administracji przez określenie kluczowych aspektów procedury administracyjnej, takich jak powiadomienia, prawo do bycia wysłuchanym i prawo dostępu każdej osoby do dokumentacji jej dotyczącej, pozytywnie przyczyniłoby się do przejrzystości, uczciwości i odpowiedzialności instytucji UE, umocniłoby te aspekty oraz zmniejszyłoby podatność instytucji UE na korupcję;

Współpraca z innymi instytucjami unijnymi i krajowymi

64. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedziany przez Komisję pakiet w sprawie obrony demokracji, w tym dyrektywę, mający na celu wprowadzenie wspólnych standardów przejrzystości i rozliczalności dotyczących usług reprezentacji grup interesu kierowanych lub opłacanych spoza UE, przyczynianie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i ochronę sfery demokratycznej UE przed ukrytymi ingerencjami zewnętrznymi; wobec tego wzywa Komisję, aby przeprowadziła odpowiednią ocenę skutków, zgodnie z zobowiązaniami określonymi w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa, zanim przedstawi nowe zalecenia i wnioski ustawodawcze;

65. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji, zgodnie z którą proponuje ona – w ramach pakietu dotyczącego obrony demokracji – dyrektywę w sprawie przejrzystości przedstawicieli grup interesu działających w imieniu państw spoza UE ustanawiającą zharmonizowane wymogi przejrzystości w odniesieniu do świadczenia usług spoza UE; z zadowoleniem przyjmuje ponadto zalecenie uzupełniające w sprawie bezpiecznych i odpornych wyborów oraz zalecenie w sprawie zwiększenia wsparcia i zaangażowania na rzecz organizacji społeczeństwa obywatelskiego; oczekuje, że wniosek przyczyni się do zapewnienia równych warunków działania dla reprezentacji interesów w UE oraz będzie zgodny z prawem międzynarodowym i prawem dotyczącym praw człowieka, w szczególności w odniesieniu do korzystania ze swobód obywatelskich;

66. z zadowoleniem przyjmuje planowany przez Komisję pakiet antykorupcyjny, w tym wniosek w sprawie aktualizacji przepisów UE dotyczących zwalczania korupcji za pomocą prawa karnego;

67. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący ustanowienia nowego systemu sankcji w celu zwalczania poważnych aktów korupcji na całym świecie;

68. ponawia apel o szybkie ustanowienie niezależnego unijnego organu ds. etyki i zobowiązuje się do zakończenia negocjacji międzyinstytucjonalnych do końca 2023 r.; przypomina, że każdy taki organ musi przestrzegać podziału władzy między instytucjami; uważa, że mandat tego organu powinien obejmować kontrolę – w poszczególnych przypadkach – zamiaru posłów do PE i byłych posłów do PE podjęcia pracy na rzecz jakiegokolwiek rządu państwa spoza UE lub jakiegokolwiek podmiotu kontrolowanego przez rząd państwa spoza UE w czasie trwania ich kadencji lub po jej zakończeniu, oraz sądzi, że mandat ten powinien mieć charakter konsultacyjny; wzywa posłów do PE, aby przestrzegali wartości i standardów Parlamentu oraz by po zakończeniu kadencji nie przyjmowali propozycji zatrudnienia od autorytarnych, niedemokratycznych rządów lub powiązanych z nimi podmiotów państwowych;

69. ubolewa, że Komisja spóźnia się z przedstawieniem wniosku oraz że brakuje jej ambicji w sprawie ustanowienia niezależnego międzyinstytucjonalnego organu unijnego ds. etyki; wzywa instytucje, aby szybko uzgodniły warunki ustanowienia tego organu z myślą o zapewnieniu większej spójności obowiązków etycznych między poszczególnymi regulacjami i kodeksami postępowania instytucji; przypomina, że należy wyjaśniać i jasno przekazywać przepisy mające zastosowanie do byłych posłów do PE zaangażowanych w działalność lobbingsową objętą rejestrem służącym przejrzystości; przypomina, że należy zapewnić właściwe wdrożenie norm dotyczących urzędu publicznego określonych w kodeksie postępowania posłów do PE oraz innych przepisów przyjętych przez Parlament i jego organy dzięki prowadzeniu dochodzeń w sprawie naruszeń i proponowaniu sankcji; nalega, aby organ ds. etyki powołano w oparciu o jasną podstawę prawną oraz by jak najszybciej rozpoczął on pracę; podkreśla, że organowi ds. etyki należy przyznać odpowiednie uprawnienia dochodzeniowe, w tym zdolność do działania z własnej inicjatywy, oraz prawo do żądania dokumentów administracyjnych, przy jednoczesnym poszanowaniu immunitetu posłów do PE i swobody sprawowania przez nich mandatu oraz zachowaniu mających zastosowanie gwarancji proceduralnych; uważa, że choć jest otwarty na udział szerokiego grona, będzie pracował z Komisją dla zapewnienia, by inne instytucje nie opóźniały negocjacji;

70. podkreśla, że Parlament zamierza jednostronnie zapewnić posłom do PE szybki, łatwy i systematyczny dostęp do porad udzielanych przez komitet doradczy ds. postępowania posłów w sprawie ewentualnych konfliktów interesów; zobowiązuje się do zreformowania komitetu doradczego; w związku z tym wzywa do wzmocnienia kodeksu postępowania posłów do PE, aby zapewnić skuteczniejszy i bardziej przejrzysty system dla posłów do PE i byłych posłów do PE pracujących dla zewnętrznych grup interesu, gdyby posłowie nie przestrzegali przepisów i zobowiązań; sugeruje, że komitet doradczy mógłby również odgrywać proaktywną rolę, w tym także działać z własnej inicjatywy; uważa, że komitet doradczy powinien móc bezpośrednio rozpatrywać skargi;

71. zwraca uwagę na odpowiednie prace Rzecznika Praw Obywatelskich w tym zakresie i uważa, że dodatkowa współpraca między Parlamentem a rzecznikiem mogłaby być przydatna w przyszłości;

72. wzywa państwa członkowskie i wszystkie instytucje UE, aby zacieśniły współpracę z Europejskim Urzędem ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF), Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) i Prokuraturą Europejską (EPPO), oraz podkreśla, że musi w szczególności zacienić własną współpracę z tymi organami; podkreśla, że należy rozszerzyć zakres działania Prokuratury Europejskiej (EPPO) na całą Unię, co umożliwiłoby jej współpracę z innymi instytucjami i zapewniło skuteczniejsze ściganie przestępstw w państwach, które obecnie nie uczestniczą w EPPO;

73. zobowiązuje się do wprowadzenia obowiązkowych oświadczeń w sprawie braku konfliktów interesów dla sprawozdawców i kontrol sprawozdawców;

74. ponownie stwierdza, że polityczna decyzja o konflikcie interesów w przypadku kandydatów na komisarzy przed ich wysłuchaniami pozostaje demokratyczną i instytucjonalną kompetencją Komisji Prawnej Parlamentu;

75. wzywa sekretariat rejestru służącego przejrzystości, aby wprowadził zakaz dostępu wszelkich podmiotów, które mają bezpośrednie lub pośrednie stosunki z rządem Federacji Rosyjskiej, zgodnie z decyzją Rady z 3 czerwca 2022 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację w Ukrainie i prowadzeniem przez Rosję nielegalnej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; wzywa do dalszych rozważań nad podejściem, jakie należy zastosować wobec podmiotów powiązanych z Chińską Republiką Ludową i innymi krajami, które prowadzą lub pozornie dążą do prowadzenia szkodliwej obcej ingerencji w sprawy europejskie; zauważa, że Konferencja Przewodniczących podjęła decyzję, by nie zapraszać do Parlamentu dyplomatów i przedstawicieli rządu z Chin; wzywa do zmiany unijnego rejestru służącego przejrzystości, co pozwoli na zastosowanie sankcji za każdym razem, gdy zarejestrowany podmiot reprezentuje – bezpośrednio lub pośrednio – interesy rządów, podmiotów zależnych lub przedsiębiorstw ze strategicznych sektorów państw, w których odnotowano, zgodnie z doniesieniami, przypadki ingerencji w procesy demokratyczne w UE;

76. zauważa, że obecne wytyczne dla organizacji pozarządowych i innych zainteresowanych stron nieobjętych rejestrem służącym przejrzystości okazały się niewystarczające; podkreśla, że dokładną kontrolę należy przeprowadzić przed wpisem do rejestru służącego przejrzystości w celu ujawnienia wszystkich źródeł finansowania; zauważa, że musi istnieć możliwość śledzenia środków finansowych z UE od bezpośredniego odbiorcy po beneficjenta końcowego, gdy są one przekazywane wzdłuż łańcucha; wzywa do zmiany wytycznych dotyczących rejestracji w rejestrze służącym przejrzystości, co pozwoli na dodanie wymogu ujawniania wszystkich środków przychodzących i wychodzących, w tym transferów środków z jednej organizacji pozarządowej do drugiej lub z jednego zainteresowanego podmiotu do drugiego;

77. wzywa, aby w poszczególnych państwach członkowskich ujednolicono warunki korzystania przez posłów do PE z immunitetu parlamentarnego; w związku z tym wzywa do przeglądu Protokołu nr 7 do TUE i TFUE w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;

78. postanawia wzmocnić dialog i współpracę z organami wywiadowczymi, organami sądowymi i organami ścigania trzech państw członkowskich, w których znajdują się jego trzy miejsca pracy, aby zapewnić bezpieczeństwo i integralność Parlamentu i chronić go przed próbami ingerencji ze strony państw spoza UE; w tym celu wzywa służby bezpieczeństwa państw członkowskich, by systematycznie przekazywały właściwym organom europejskim i służbom bezpieczeństwa państw członkowskich, w których znajdują się trzy miejsca pracy Parlamentu Europejskiego, wszelkie uzyskane informacje związane z obcymi ingerencjami w procesy demokratyczne w Unii;

79. wzywa instytucje UE, aby działały na rzecz bardziej rygorystycznych przepisów wewnętrznych w państwach członkowskich w odniesieniu do stosowania i serwisowania oprogramowania szpiegującego i narzędzi nadzoru oraz zamówień na nie i ich eksportu, a także by przeprowadziły ocenę aktualnie wykorzystywanego oprogramowania szpiegującego i narzędzi nadzoru; zauważa, że UE powinna wykorzystać istniejące środki regulacyjne, aby pociągnąć do odpowiedzialności prawnej szkodliwych operatorów międzynarodowych z branż zajmujących się komercyjnym oprogramowaniem szpiegującym i technologiami nadzoru;

80. nalega na przeprowadzenie – na podstawie niniejszego sprawozdania – przeglądu wykazu działań posłów do PE, które podlegają sankcjom; apeluje o wprowadzenie odpowiednich ostrzeżeń i przypomnień dla posłów do PE, którzy nie przestrzegają przepisów, oraz o zastosowanie odpowiednich kar po upływie rozsądnego terminu; zauważa w szczególności, że należy przeprowadzić przegląd art. 176 Regulaminu, aby umożliwić nakładanie kar za wykroczenia inne niż zakłócenie sesji plenarnej; jest zdania, że należy stosować dodatkowe kary, jeżeli poseł do PE zostanie uznany za winnego umyślnego popełnienia przestępstwa w ramach wykonywania swoich obowiązków;

81. apeluje o przegląd art. 42c regulaminu pracowniczego dotyczącego urlopu w interesie służby, który pozwala na nieprzejrzystą wcześniejszą emeryturę niektórych pracowników instytucji UE;

o
o o

82. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
